

3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Β' ΛΟΥΚΑ)

Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν (†96). Ῥουστικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

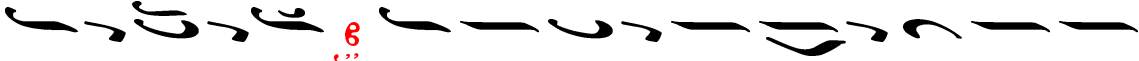

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-Θ

Χρη στο τη τα εκ δι δαχ θεις και νη φωνεν πα
α α σι α γα θην συ νει δη σιν ι ε ρο πρε πως
εν δυ σα με νος ην τλη σας εκ τῶ Σκευ ῶς της εκ λο
γης τα α πο ορ ρη τα και την πι ζιν τη ρη σας
τον ι σον δρο μοντε τε λε κας Ι ε ρο μαρ τυς
Δι ο νυ σι ε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε ω σω
θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

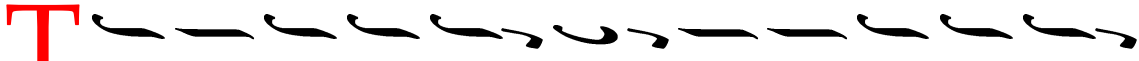

 στον μυστηριον
 δια σου Θεο το κε τοις επι
 γης πεφανερωται
 Θεος εν ασυγχυτω ενωσει
 σαρκου μενος
 και Σταυρον εκουσιως υπερημων
 καταδεξαμενος
 διου αναστησας τον πρωτο
 πλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας ημων

 ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Ϸ

Tου ταφου ανεωγμενου του Αδου οδυρω

 μενου η Μαρια εβοα προς τας κεκρυμμενας

 αποστολεις
 ε ξε ε ελθετε οι του αμπε

 λω νος ερ γαται
 κη ρυ ξατε τον της αναστα
 σε ως λογον ανεστη ο Κυριος παρεχωντω κο
 σμωτο μεγα ελεεος

Δόξα.

Κυριε παριστα το τω τα φωσου Μαρια η
Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κηπουρον
σε νομι ιιζουσα ελεγε που εκρυψας
την αιωνιον ζωην που εθηκαστον επι
θρονον Χερουβιμοι γαρ του ου του φυλασσοντες α
πο του φοβου απενεκρωθησαν η τον Κυριον
μου δοτε μοι ησυνε μοι κραυγασατε ο εν νεκροις
και τς νεκρς αναστησας δοξα σοι οι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Οτην ευλογημενην καλεσας σου ου Μητερα
ηλθες επι το παθος εκουσι αβουλη λαμψας εν τω
σταυρω αναζητησαι θελων τον Αδαμ λεγων
τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι οτι ευρεθη η α
πολομενη δραχη ο παντα σοφωσικον νομησας
δοξα σοι οι

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η
μων φω τι σας τους εν σκο τει

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ спа γεν τα εν σταυ ρω και

α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω

θη ναι τας ψυ χας η η μων ^ε

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^πϛ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^υ₉

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^υ₉ τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^υ₉ και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^υ₉

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^υ₉ ω μα θη

τρι αι κιο να τε ^υ₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^υ₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^υ₉ ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τᾶ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σᾶ θρη νο λο γᾶσαι^{υ ρ} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νᾶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{υ ρ} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θᾶ ῥ σαι προς τομνη η μα σᾶ Σω τερ^{υ ρ} εν η χᾶ ῥν

το Α γγε ε λᾶ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νᾶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{υ ρ} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε ε στη τᾶ μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{υ ρ} και Α γι ω Πνευ μα

τι<sup>u
q</sup>

Προσκυνῶμεν Πατέρα και τον τῶν ἁγίων
Πνεύματος ἁγίου
ἁγίου Τριῶν ἁγίων ἁγίων
Σεβαστάς το ἁγίους ἁγίους ἁγίους
ἁγίους Κυρίου<sup>u
q</sup>

Και νυν και εις τῶν ἁγίων
ἁγίων<sup>u
q</sup>

Ζωοδοτην τε κῶσα ἐλυτρώσω Παρ
θενε τον ἁδὰμα μαρτίας<sup>u
q</sup> χαρμονην δε
τη Εὐααντιλυπησ παρεσχεσαν τα
ζωης<sup>v'
22</sup> ἰθὺνε προς ταυτην δε<sup>u
q</sup> οεσ σαρκωθεις
Θεος και ανθρωπος<sup>u
q</sup>

Αλληλῆα ἁλληλῆα<sup>v'
22</sup> ἁλληλῆ
ἁδοοξασοι ο Θεος<sup>u
q</sup> (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ _{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^Α ₂₂ Δι _ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ₂₂

E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ₂₂ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ₂₂ ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ₂₂ ει
 τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ^ε ₂₂

ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τει ανω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ει μη οτι Κυριος ην εν ημιν ου δεις ημων

αντισχειν ηδυ να το εχθρου παλαισμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υψουνται

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη

ως στρουθι ον λογε οι μοι πως μελω των εχθρων ρυ

σθη η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων α μην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν ευ

δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι

σουρ γον γαρ τω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχθροι φοβε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανω γαρ ορωσιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει **ε**

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω **ε**

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα α ασ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ

μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθῆνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις εκισση σε με η μη τηρμ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ι δὲ ὅτι ἡ γὰρ ἀληθινή
θεῖαν ἡ γὰρ πηήσας τα ἀδηλα
καὶ αἰτὰ κρυψία τηήηης σοοφι
ιῖ αἰσὺς ἔδηλωωωσα ἀα
αα αςμοιοιοιοι

Ὁ ἄχορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποοτα χ Δ

Ραντὶ εἰς μευσώπω καὶ καθάρισθηήσο
μαι πλυνεῖς μεκαὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Ακουτὶ εἰς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο
συνην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπεινώμε
να

Αποσρέψον τὸ πρόσωπον σὰ ποτῶν ἀ
μαρτιῶν μὲ καὶ πασάστας ἀνομίας μὲ ἔξει
ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορησηςμεαποτπροσωπεσε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουςταςοδουσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψου

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγειλητηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ζ' Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην
 Φαραῶ, καθορῶν ποντοῦμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ᾄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

*Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οἷ ἢ ἀκροστιχίς·
Τὸν νοῦν γεραίρω τῶν σοφῶν διδαγμάτων.*

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεὶς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατῇ, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ χάριτι θείᾳ καταυγασθεὶς, καταύγασον μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Δόξα.

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπάς, μαθεῖν ἠξιώθης, καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νυμφῶν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὤφθης, τοῦ τῶν ὄλων Δημιουργοῦ· ἐκ σοῦ γὰρ τὴν σάρκα Θεομητορ, τὴν ἡμετέραν ἠμφιάσατο.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος,

κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλίαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεραρθεὶς Ὅσιε, τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐτρέανωσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς ἐνδοξε, τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγωνῶς τῇ χάριτι, θεομακάριστε.

Δόξα.

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι, καὶ φιλοσοφίᾳ συντόνως ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ γεγένησαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γεωργία Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων ἐκαρποφόρησας· ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγγασε, τὴν αἰωνίζουσαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· καὶ φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τρανῶς διεσάφησας· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντας, ἱερομύστα Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαγῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρουσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρων, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. (†96)

Στίχ. Τέμνη κεφαλὴν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!

Ἄρας γὰρ αὐτήν, Διονύσιε, τρέχεις.

Τμηθεῖς, Διονύσιε, τρίτη κεφαλὴν θέες αἴρων.

Οὗτος, πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ συνέσει καὶ σοφίᾳ τῶν ἀπάντων ὑπερέχων, τῶν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ βουλευτῶν εἷς ἦν· καὶ ἀγρευθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Παύλου καὶ βαπτισθεὶς, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος, τὰ ἀπόρρητα μνηθεῖς ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Ἱεροθέου καὶ συγγράμματα καταλελοιπῶς παράδοξα, θαυμαστά τε καὶ ὑψηλότατα, ὧν ἐνὸς τέως μνημονεῦσαι ἐπικαιρότατον.

Γενόμενόν με, φησί, ποτὲ κατὰ τὴν Κρήτην, ὁ ἱερὸς ἐξεναγώγησε Κάρπος, ἀνὴρ, εἰ καὶ τις ἄλλος, διὰ πολλὴν καθαρότητα νοῦ, πρὸς θεοπτίαις ἐπιτηδειότατος· καὶ γὰρ οὐδὲ ταῖς τῶν ἁγίων Μυστηρίων τελεταῖς ἐπεχείρει, μὴ πρότερον αὐτῷ κατὰ τὰς προτελείους εὐχὰς ἱερᾶς καὶ εὐμενοῦς ὁράσεως

ἐπιφαινομένης. Ἔλεγεν οὖν, ὅτι, λελυπηκότος αὐτὸν ποτὲ τῶν ἀπίστων τινὸς (ἢ λύπη δὲ ἦν, ὅτι τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνος τινὰ πρὸς τὸ ἄθεον ἀπεπλάνησεν), ἔτι τῶν Ἰλαρίων αὐτῷ ἡμερῶν τελουμένων, δέον ἀμφοτέρων ἀγαθοπρεπῶς ὑπερεύξασθαι, καὶ Θεὸν Σωτῆρα συλλήπτορα λαβόντα, τὸν μὲν ἐπιστρέψαι, τὸν δὲ ἀγαθότητι νικῆσαι· καὶ μὴ διαλιπεῖν νουθετοῦντα διὰ βίου παντός, καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν θείαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν γνῶσιν· ἀλλ' ὄγε μὴ πρότερον τοῦτο παθῶν, οὐκ οἶδ' ὅπως τότε πολλὴν δυσμένειαν καὶ πικρίαν ἐνστάξας τῇ ψυχῇ, κατέδαρθε μὲν οὕτω κακῶς ἔχων· ἐσπέρα γὰρ ἦν. Περὶ δὲ μέσας νύκτας, εἰώθει γὰρ εἰς τὸν δετὸν καιρὸν αὐτὸς ἀφ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς θείους ὕμνους ἐγρηγορέναι, διανιστάμενος· ἐστῶς δὲ ὅμως εἰς τὴν θείαν ὁμιλίαν, οὐκ εὐαγῶς ἠνιάτο καὶ ἐδυσχέραινον, οὐκ εἶναι δίκαιον λέγων, εἰ ζῶεν ἄνδρες ἄθεοι καὶ διαστρέφοντες τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας· καὶ ταῦτα λέγων, ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πρηστῆρι τινὶ τὰς ἀμφοτέρων εἰς ἅπαξ ἀνηλεῶς ἀποπαῦσαι ζώας.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔλεγε δόξαι ἰδεῖν ἄφνω τὸν οἶκον, ἐν ᾧ περ εἰστήκει, διαδονηθέντα πρότερον καὶ ἐκ τῆς ὀροφῆς εἰς δύο μέσον διαιρηθέντα καὶ τινα πυρὸς φλόγα πολύφωτον ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ ταύτην (ἐδόκει γὰρ λοιπὸν ὑπαιθρος ὁ τόπος) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χώρου μέχρις αὐτοῦ καταφερομένην. Τὸν δὲ οὐρανὸν αὐτὸν διαπεπετασμένον καὶ ἐπὶ τῷ νῶτῳ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Ἰησοῦν, ἀπείρων αὐτῷ ἀνθρωποειδῶς παρισταμένων Ἀγγέλων· καὶ ταῦτα μὲν ἄνωθεν ὀρᾶσθαι καὶ αὐτὸν θαυμάζειν.

Κάτω δὲ κύψας ὁ Κάρπος, ἰδεῖν ἔφη καὶ τὸ ἔδαφος αὐτὸ πρὸς ἀχανές τι χάσμα καὶ σκοτεινὸν διερῶρημένον· καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας ἐκείνους, οἷς ἐπηρᾶτο, πρὸ αὐτοῦ, κατὰ τὸ στόμιον ἐστηκέναι τοῦ χάσματος, ὑποτρόμους, ἐλεεινοὺς, ὅσον οὐπὼ καταφερομένους ὑπὸ τῆς τῶν οἰκείων ποδῶν ἀστασίας. Κάτωθεν δὲ ἀπὸ τοῦ χάσματος ὄφεις ἀνέρπειν· καὶ περὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποκινουμένους, ποτὲ μὲν ἀποσύρειν, ἐπανειλουμένους ἅμα καὶ ἐπιβαροῦντας καὶ ἔλκοντας· ποτὲ δὲ τοῖς ὀδοῦσι καὶ τοῖς οὐραίοις ὑποτύφοντας καὶ ὑπογαργαλίζοντας καὶ διὰ παντός εἰς τὸ ἀχανές ἐμβαλεῖν μηχανωμένους καὶ διαδοноῦντας ἅμα καὶ ὑπωθοῦντας καὶ παίοντας. Ἐδόκουν δὲ εἶναι πρὸς τὸ πεσεῖν ἐκεῖνοι, τὰ μὲν ἐκόντες, τὰ δὲ καὶ ἄκοντες, ὑπὸ τοῦ κακοῦ βιαζόμενοι, κατ' ὀλιγονᾶμα καὶ πειθόμενοι.

Ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὁ Κάρπος ἠδεσθαι κάτω βλέποντα, τῶν ἄνω δὲ ἀμελεῖν· δυσχεραίνειν δὲ καὶ ὀλιγωρεῖν, ὅτι μὴ ἤδη πεπτώκασι· καὶ τῷ πράγματι πολλάκις ἐπιθέμενον καὶ ἀδυνατήσαντα, ἀχθεσθῆναι καὶ ἐπαράσασθαι· καὶ ἀνανεύσαντα μόλις, ἰδεῖν μὲν αὖθις τὸν οὐρανόν, ὡσπερ καὶ πρότερον ἐωράκει, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐλεήσαντα τὸ γινόμενον, ἐξαναστῆναι τοῦ ὑπερουρανοῦ θρόνου καὶ ἕως αὐτῶν καταβάντα καὶ χεῖρα ἀγαθὴν ὀρέγειν· καὶ τοὺς Ἀγγέλους αὐτῷ συνεπιλαμβανομένους ἄλλοθεν ἄλλον ἀντέχεσθαι τοῖν ἀνδροῖν καὶ εἰπεῖν τῷ Κάρπῳ τὸν Ἰησοῦν, τῆς χειρὸς ἤδη προτεταμένης· «Παῖε κατ' ἐμοῦ λοιπόν· ἔτοιμος γὰρ εἰμι καὶ αὖθις καὶ πολλάκις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀνασφζομένων παθεῖν, καὶ προσφιλές μοι τοῦτο, μὴ ἄλλων ἀμαρτανόντων· πλὴν ὅρα, εἰ καλῶς ἔχει σοι τὴν ἐν τῷ χάσματι καὶ μετὰ τῶν ὄφειων μονήν, ἀνταλλάξασθαι τῆς μετὰ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλανθρώπων Ἀγγέλων».

Αὐτὸς τοίνυν καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐρμηνεύσας τὸν τύπον, μετὰ ταῦτα καταλαβὼν τὰ Ἐσπέρια μέρη, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομετιανοῦ, καὶ πολλὰ θαύματα ἐπιδειξάμενος ἐν Παρισίῳ τῇ πόλει, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται· καὶ αὐτὴν ἰδίαις χερσὶν ὑποδεξάμενος, μέχρι δύο μιλίων

ἐβάδισε, θαῦμα τοῖς ὀρῶσιν ἐνστησάμενος· καὶ οὐ πρότερον ταύτην ἀνῆκε, πρὶν ὅτε γυναικὶ ὀνόματι Κατούλα ὑπαντήσας καὶ κατὰ θείαν πάντως συσχεθεὶς πρόνοιαν, ταῖς ἐκείνης παλάμαις οἷά τινα θησαυρὸν ἐναπέθετο. Ὡσαύτως Ῥουστικὸς καὶ Ἐλευθέριος काराτομοῦνται, οἱ αὐτοῦ φοιτηταί, καὶ σὺν τῷ μαρτυρικῷ σώματι τοῦ ἱεροῦ κήρυκος, τὰ τῶν Ἁγίων σώματα ῥίπτονται θηροῖ βορὰ καὶ ὀρνέοις προκείμενα. Πιστῶν δέ τινες τὰ τῶν Ἁγίων λαμβάνουσι λείψανα καὶ ἐν τῷ ἀφανεῖ κατατίθενται, διὰ τὸν ἐπικείμενον φόβον τῶν δημίων. Κἀκείνων ἀπαλλαγέντων, ἐν τινι τὰ τῶν Μαρτύρων λείψανα ἢ μακαρία Κατούλα δομήματι κατατίθησι, τρίτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἄγοντος.

Ἦν δὲ κατὰ τὸν σωματικὸν τύπον, τὸ μέγεθος μέσος, ἰσχνός, λευκός, ὑπώχρος, ὑπόσιμος τὴν ῥίνα, τὰς ὀφρῦς συνεσπασμένος, κοῖλος τοὺς ὀφθαλμούς, ὦτα μεγάλα ἔχων, πολίος, κομήτης, μετρίως βαθυνόμενος τὴν ὑπὴν, ἀραιὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ γενείου, ἡρέμα προγάστρω, μακροδάκτυλος ταῖς χερσίν. Ἡ δὲ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Οὗτος ἀνεκηρύχθη προστάτης τοῦ δικαστικοῦ σώματος ἐν Ἑλλάδι. Ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κἀρα φυλάσσεται ἐν τῇ μονῇ Δοχειαρίου ἐν Ἄθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥουστικοῦ πρεσβυτέρου καὶ Ἐλευθερίου διακόνου. (†96)

Στίχ. Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος
Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηίνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Δαμάριδος, πρώτης γυναικὸς ἐν Ἀθήναις εἰς Χριστὸν προσηλύτου, μαθητρίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἄγνωστον Θεὸν τὸν Χριστὸν διὰ Παύλου
Δάμαρις γνοῦσα, πιστῶς Αὐτῷ προσήλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῶν σὺν αὐτῷ τεσσάρων διακόνων Φαύστου, Γαΐου, Εὐσεβίου, Χαιρήμονος τῶν διακόνων, καὶ ἐτέρων τεσσάρων μαρτύρων. (~†265)

Στίχ. Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι
Ζόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκτίστου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Κτίστη σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῶν χρόνων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλγίνου τῶν βασιλέων· καὶ προσαχθεὶς Αἰμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι καὶ μὴ πεισθεὶς, ὑπερορία καταδικάζεται· εἶτα δημεύεται καὶ λιθάζεται, πλείονα παθῶν ὧν ὑπέμεινε πρῶην ἐπὶ Δεκίου ἐν τῇ Λιβύῃ. Κατακλεισθεὶς οὖν ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, σὺν Φαύστῳ καὶ Γαίῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ καὶ ἐτέροις τέσσαρσιν, καὶ πάντες ὁμοῦ ἐγκαρτερήσαντες ἐπὶ δώδεκα χρόνοις, ἐτελειώθησαν ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεαγένους, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡς ἦλθεν ἐν χρῶ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Εἰσῆλθεν αὐτὴν, οὐ ταραχθεὶς τῇ θέᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοτέκνου,

λιθοβολισμῷ τελειωθέντος.

Στίχ. «Ἄπαξ ἐλεύσθην» καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀδαύκτου. (~†312)

Στίχ. Εἶφει θανών, Ἰδαυκε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, ἐπισκόπου Καισαρείας. (†532)

Στίχ. Ῥωσθεῖς ἀπείρων πειρατηρίων βίου,
Ἰωάννης ἄπειρα λήφεται γέρα.

Οὗτος ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Θηβαῖος ὑπῆρχε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας· δεξάμενος δὲ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν παρὰ τοῦ πάππου αὐτοῦ καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, τοὺς ἁγίους τῶν Ἱεροσολύμων κατέλαβε τόπους. Εἶθ' οὕτως ἀπελθὼν πρὸς τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ συνταξάμενος τῷ γέροντι, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς καὶ ἐν κρημνώδει τόπῳ καὶ δυσβάτῳ εὐρῶν μικρὸν σπήλαιον, ἐν αὐτῷ κατώκησε, τρεφόμενος ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀκροδρῶν. Τοῦτον ὁ Θεὸς βουλόμενος δοξάσαι, ἐφανέρωσεν οὕτως. Ἀνανίας τις, Ἀσκητῆς μέγας καὶ περιβόητος, ἦν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις κατοικῶν· προσήχθη δὲ τινος πλουσίου υἱὸς τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀνδρὶ, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου ὀχλούμενος· οὐ προσεδέχθη δέ, προτρεψαμένου τοῦ Ὁσίου, ἐκ ταπεινώσεως πάντως, ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μᾶλλον τοῦ τόπου εἰσελθεῖν καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἰωάννην ἐπιζητῆσαι. Ὡς οὖν οἱ ἀποσταλέντες εὔρον ὃν ἐζήτησαν καὶ ἀπήγγειλαν δι' ὃ παρεγένοντο, πρῶτον μὲν οὐκ ἐπέιθετο προσεύξασθαι· ὀχληθεὶς δὲ προσηύξατο· καὶ στραφεὶς λέγει πρὸς τὸ δαιμόνιον· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκάθαρτον πνεῦμα, οὐκ ἐγώ, ἀλλὰ Ἀνανίας ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος, διακελεύεται σοι ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ παιδός. Ταῦτα ἀκοῦσαν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα παρὰ τοῦ ἁγίου, ἐξῆλθε· καὶ γέγονεν ὁ παῖς ὑγιής· καὶ ἐπεὶ τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος διαβόητον τοῦτον εἰργάσατο, ἐπέισθη καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν τοῦ Ἐπισκόπου δέξασθαι χειροτονίαν ἐν Καισαρείᾳ.

Ὅτε δὲ οὐ συνεχωρεῖτο τὸν ἡσύχιον βίον καὶ εἰρηνικὸν μετέρχεσθαι, τὴν Καισαρείαν καταλείψας, πρὸς τὴν ἔρημον παλινδρομεῖ. Ἄλλ' οὐκ ἔλαθε τὸ γηπόνον ὁ θησαυρός· παιδίον γὰρ ἔχων σμικρότατον, ὑπὸ ἀκαθάρτου καὶ τοῦτο ὀχλούμενον πνεύματος, σπυριδίῳ ἐνθεὶς καὶ βοτάναις ἄνωθεν καλύψας, τέθεικεν ἐν χρῶ τῆς τοῦ ἁγίου θυρίδος, κἀκεῖθεν ὥχετο. Κλαυθυμύρισαντος οὖν τοῦ παιδός, ἀναστὰς ὁ ἅγιος καὶ ἰδὼν, ἐπέγνω τὸ ἐμφωλεῦον αὐτῷ ἀκάθαρτον πνεῦμα· καὶ φυγαδεύσας τοῦτο, ὑγίωσε τὸν παῖδα· ἀλλ' οὐκ ἠρέμησεν ὁ φυγὰς.

Σχῆμα γὰρ ὑποδὺς ἀνθρώπου καὶ ἐπὶ κρημνώδους καὶ δυσβάτου τόπου τὸν ἅγιον εὐρῶν, προσέπεσε τοῖς τούτου ποσίν, εὐλογίαν, ὡς δῆθεν, ἐπιζητῶν. Τὸ ἀθρόον οὖν τῆς ὄψεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος καταπλαγείς, τῶν ποδῶν αὐτοῦ συμπλακέντων, πρὸς τὸν ἔσχατον τοῦ κρημνοῦ ἀπερρίφθη πυθμένα, κατὰ κεφαλῆς πεσών· οὐδὲν δ' ἔτι ὁ βροτοκτόνος ἐκ τούτου ἀπώνατο· ἔμεινε γὰρ ὁ ἅγιος, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, ἀβλαβής. Εἶθ' οὕτως ἀνδροφόνῳ ληστῇ τὸν τοῦ Θεοῦ δοῦλον ἐκδέδωκε. Τοίνυν καὶ ποτὲ μὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐτύπτετο, ποτὲ δὲ καὶ ὁ περιεβέβλητο ἔνδυμα ἀφηρεῖτο, καὶ τὴν καλύβην ἀνεπίμπρα ὁ τύραννος. Οὕτω δὲ πάσχων ὁ ἅγιος, τοῦτο μόνον καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· «Ὡς εἶπερ, ὦ Κύριε, ἀρεστά σοι ταῦτα, εὐχαριστῶ σοι». Ἦκουσεν

ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος· καὶ κρατηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος τοῦ ληστοῦ, καὶ φόνῳ δεινῷ τὴν ψυχὴν ἀπορῶρήξαντος, οὐ μικρᾶς ἀνέσεως ὁ τοῦ Θεοῦ δοῦλος τετύχηκεν· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσατο καὶ πάλιν ὁ δόλιος ὀρύσσων κατ' αὐτοῦ.

Διερχομένου γάρ ποτε τοῦ ἀγίου πρὸς ἐπίσκεψιν ἀδελφῶν, γυνή τις κατὰ πάροδον ἐντυχοῦσα τῷ ἀγίῳ καὶ τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, παρεκάλει μὴ ἀπαξιῶσαι προσαναβῆναι ἐν ᾧ αὕτη κατῶκει δωματίῳ, ἐφ' ᾧ, εἰσελθόντος, ἀρύσασθαι τὸν ἐκ τούτου ἀγιασμόν. Ὡς οὖν ὁ ἅγιος δυσωπηθεὶς κατένευσε, καὶ εἰσηλθεν, ἡ ἄνομος καὶ βέβηλος μαινάς, τὰς θύρας κλείσασα, πᾶν μέλος αὐτῆς ἀπεγύμνου· κάκεινα ἡ ἀναιδὴς καὶ μιαρὰ ἔπραττεν, ἅπερ μηδὲ θέμις εἶπαι, πειρωμένη μολῦναι τὸν ἀμόλυντον· ἀλλ' ὁ ἀδαμάντινος οὗτος, τὸ τοῦ δαίμονος ὄργανον καταβαλὼν καὶ ἀπωσάμενος, ἐξῆλθεν ἀβλαβής.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰωάννης, ἀκούσας περὶ τινος ἀσκητοῦ Μαρκιανοῦ, διαβεβοημένου τοῖς πᾶσιν, ἐπόθει θεάσασθαι αὐτόν. Ὅτε δὲ ἔφθασεν ὑπὸ δεσμόν πεσεῖν, τοῦ μὴ ἐξελεῖν τοῦ σπηλαίου, κἂν ἀπαραίτητόν τι παρεμπέσῃ, αὐτὸς ἑαυτὸν δεσμήσας, τὸν δεσμόν διαρῶρήξει οὐκ ἠνέσχετο. Ἄλλ' ὁποῖον παράδοξον ἢ παντέφορος πρόνοια κἀνταῦθα οἰκονομεῖ! Ἄγγελος μετάρσιον ἄρας τὸν Μαρκιανὸν ἐκ τοῦ κελλίου αὐτοῦ, ἀψοφητὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου κατῶκισε.

Συνελθόντων οὖν ἀμφοτέρων καὶ ἀσπασαμένων καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους πνευματικῆς ὁμιλίας εἰς κόρον ἐμφορηθέντων καὶ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τὸν τελευταῖον τῆς εὐχαριστίας προσεπιπλέξαντος λόγον καὶ οὕτως εἰπόντος· «Δόξα τῷ ἀγίῳ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντί με τὸν ποθεινότατόν μου ἰδεῖν Μαρκιανόν», ἐξαίφνης ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου ἀναρπασθεὶς ὁ Μαρκιανός, ἐξ ὀφθαλμῶν γέγονε τοῦ μακαρίου Ἰωάννου. Τοῦτο δὲ εἰς λογισμοὺς διαφόρους τὸν ἅγιον ἐνέβαλε, καὶ διστάζων ἦν. Τοῖς λογισμοῖς οὖν μαχόμενος καὶ τοῦ δεσμοῦ καταφρονήσας, ἐξῆλθε τοῦ σπηλαίου καὶ τὴν πρὸς τὸ Μαρκιανοῦ κελλίον ἄγουσαν ὁδὸν ὠδεύε· τῷ γὰρ μεγέθει τοῦ θαύματος ἐκπλαγείς, φάντασμα ὑπέλαβεν εἶναι τὸ γεγονός. Ὡς οὖν ἀπῆλθε, καὶ ἐξ ὀνόματος καλοῦντα τὸν ὄσιον Μαρκιανὸν ἠκηκόει, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδημίας ὁ μακάριος Ἰωάννης ἀνέμαθε, χαίρων ἦν τὴν καρδίαν καὶ ἀγαλλόμενος· διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἀσπασαμένων καὶ εὐχαριστήριον δόξαν τῷ Θεῷ προσαγαγόντων, οἴκαδε πάλιν ὑπέστρεφε.

Καὶ τί μοι τὰ πολλὰ λέγειν· οὗτος καὶ δαιμόνια ἐξ ἀνθρώπων οὐκ ὀλίγα ἀπήλασε· καὶ νοσήματα ἀνίατα ἐθεράπευσεν· ὕδατα ἐν διαφόροις τόποις ἀναβλῦσαι πεποίηκεν· ὀχετοὺς ἐξ οὐρανοῦ δι' εὐχῆς πολλάκις κατήγαγε· καὶ ἄλλα πολλὰ σημεία ὁ Θεὸς διὰ τούτου εἰργάσατο. Καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ γῆρα καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Σιναΐτου. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Διονυσίου, τοῦ πίκλην Σέπα, ἐγκλείστου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιε' αἰ.)

Στίχ. Νύσσα ἐν τῇ γῆ οὐρανοῦ ἔννυσέ σε,
Ἔως, Διονύσιε, τὴν Ἐδὲμ εὔρες.

*

ΤΟΠΙΚΑ ΑΓΙΟΛΟΓΙΑ

[ΕΝ ΚΥΠΡῶ] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῆ τοῦ Ὀκτωβρίου,

Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν δυσεξαριθμητῶν Ἀγίων τῆς Κύπρου, τῶν ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει ἢ ἐν Ἀποστολικῇ κλήσει καὶ Ἱερατικῇ λειτουργίᾳ καὶ ἐν θαύμασι πλείστοις διαλαμφάντων.

Στίχ. Ἡ Κύπρος ἐόρταζε εὐφραينوμένη,

Ἐν σοὶ γὰρ διέλαμψε πληθὺς Ἀγίων.

Κύπρος θεοειδῆ ὁμήγουριν Χριστοῦ ἐταίρων κυδαίνει

[ΕΝ Τῆ ΑΘΩΝΙΑΔΙ ΣΧΟΛῆ (π.ῆ.)] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν καὶ τῶν πέντε Ἀγίων τῆς περιπύστου Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἥτοι Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ, Ἐπισκόπου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ Ἀθανασίου Νεομάρτυρος, τοῦ Κουλακιώτου.

Στίχ. Πεντάριθμον σύστημα δεδοξασμένον

Τὴν θεῖαν χρηστότητα ἡμῖν αἰτεῖσθε.

Χορὸν θεοῦδῆ ἀνέρων ἱερῶν χρεῶν ὕδειν.

[ΕΝ ΜΕΓΙΣΤῆ ΛΑΥΡᾶ (π.ῆ.)] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν ἐν τῇ (καθ' ἡμᾶς) ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας, τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης «Φωβηνῆς, Κουκουζελίσσης καὶ Τριχερούσης».

Στίχ. Στέφος τηλαυγὲς χαρίτων πολυπλόκων,

Τῇ Λαύρᾳ ὤφθη Παρθένε ἡ Εἰκὼν σου.

[ΕΝ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ (π.ῆ.)] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, ἀνάμνησις τῆς ἐλεύσεως τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς παραδόξως ἐκ τῆς τοῦ Βατοπαιδίου ἱερᾷς Μονῆς πρὸς τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ξενοφώντος ἀφίχθεις, τῇ βουλήσει τῆς ἀχράντου Θεομήτορος.

Στίχ. Θῆϊη, ἰρή, ὅπα θεοκύμονος,

Ἰκεν ἐκτόπως, θαρσεῦσαι ἡμέων ψυχάν.

Ἰξε πρώτη εἰκὼν, εὐαγείης Ματρὸς σειῶς ἴκταρ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος ξ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B α} νοι ξω το στο μα μ β και πλη ρω θη σε

ται Πνευματος και λογον ερευξομαι τη βασι
 λι διμητρι και οφθησομαι φαιδρωσπανηγυρι
 ζων και ασωγηθομενος ταυτηστα θανματα

ὠδὴ γ'

Tους σου ους υμνολογω θεο το οκε
 η ζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκρο
 τησαντας πνευματικον στερωωσον και εν
 τηθειαδοξησ στεφανωνδοξηςαξιω
 σον

ὠδὴ δ'

Tην ανεξιχνιασονθειανβληνη της
 εκ της Παρθεενυσαρκωσεως στυψι
 στου οοπροφητηςΑββακμκατανοωνε
 κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Eξεστητασμπανταεπιτηθεια
 δοξησσυυγαααπειρογαμεπαρθεε

νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα
ὠδὴ δ'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε εν σαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τη κα μι ι
νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με ἐν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ἐν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δε λησ αυ τδ ι δε γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8

⁶ ⁷ ^χ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι

⁶ ⁷ ^χ α καρ δι ας αυ των

^{B8} **Τ** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ⁷ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8} **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων ⁷ ⁸ και υ υ

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ψω σε τα πει ν8 ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

⁶ ⁷ ⁸ ^χ θω ων και πλ8 τ8 εν τας ε ξα πε στει λε κε

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ν8 ς

^M ^{B8} **Τ** ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^M ^{Δι} και εν δο

⁶ ⁷ ⁸ ^χ ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M ^{B8} την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

6 Αν τε λαβε το Ισραηλ παιδος αυτη

μνησθη ναιε λεξ καθως ελαλησε προς

της πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερ

ματι αυτη εως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθορως Θεον Λογον τεκου ουουσαν την οντως

Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγη γενης σκιρτατω πνευματι λα

μπααδχαμενος πανηγυριζετω ωδεα

υλων νοων φυσις γεραι ρσατα ιερα

θαυμασια της Θεομηητοορος και

βοαααατω χαιροις πααμμακαριζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου-θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

μνη η μα τι αν δρας εν α αστραπτδ σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην

ο ο ο ψιν τδ ου ρα α νδ δ δε σπο ο ζον

τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η
η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαυ μα α σαν
τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τοῦ Μηναίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Τω Παυλω Δι ο νυ υ σι ε τω κλει ει νω
κο ο ρυφαι αι ω μα θη τευ θει εις πα νο ολ βι
ε υπ α αυ τσ ε ε μυ η η θης των α πο κρυ φω
ων την γνω ω σιν ο θεν σε και αι λαμπτη η ρα
τη Εκ κλη σι ι α τι ι θησιν Α θη η νων προ ο
χει ρι ι σασ της ευ σε βσ ς ς ς ς Ι ε ραρ
χην πο λε ως η ην φυ λα ατ τοις ορ θο δο ξα
ς σαν πα αν σο φε σαις ευ χαις θε ε ο κη η
ρυσ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εν τη σε πτη η κοι μη η σει σθ Πα να α

γι α α Παρθε ε νε πα ρην ο Δι ο νυ υ σι
 ος συν τω Ι ε ε ρο θε ε ω και Τι μο θε ω
 ω τω θει ει ω α μα τοις Α α πο στο ο λοις
 ε κα στος υ μνον α α δοντες προ σφο ρον τη η
 ση μνη η μη μεθ ων και νυ υ υ υ υν πα σα
 γλωσ σα βρο τει ος α α νυ μνει ει σε την τθ Θε
 ς ς λο χε ευ τρι αν και τθ ς κο σμ ς προ στα α
 τιν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
 υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Πα
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη

ε σται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τδ

Πα
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τδ

Πα
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον ανασταντα θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
μας

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της μεγαλω συ υ υ νης α α

αυ τς

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον αναστα αντα ε εκ νε ε

εκρων και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι ανα α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

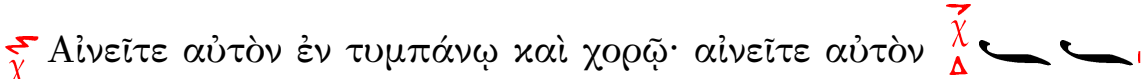
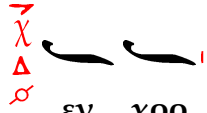
τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

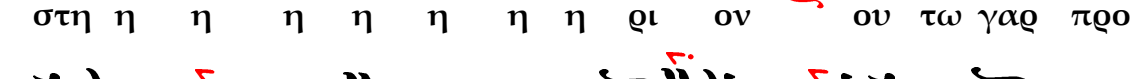
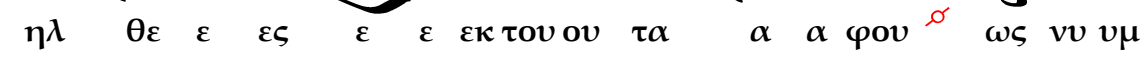
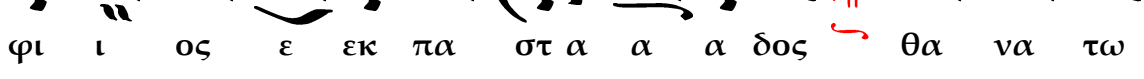
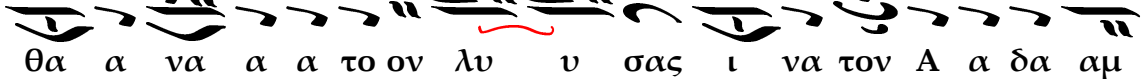

Τ ρι η μερος α νε ε ε ε στη σχη ρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω

 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

 στα α σι ιν

Ἦχος Πάσχα

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 ἐν χορῷ

 δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Κ^{Πα}

 υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

 της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν

 στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ

 ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ

 φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω

 θα α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ

 ε λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις

 αγ γε ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε

πι ι γης ανθρωποι οι δοξα α ζου ου ου σι
την εις η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι
λα α αν θρω ω ω πε

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α τω
ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω^{Πα} πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι
που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α
α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ταις
ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η
η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν
θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι
ο ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν
τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε
κρων αυ τον προ ο σκυνη η η σω ω ω μεν

Χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λαθη των πενητητων οχθεις τε ε ε ελος

Σ^{Πα}φραγισθεντος του μνηματος πως εσυληη

θη τε ε ε Ιιιουουδαιαι οι φυλακας κατα

στησααντες και σημειεια θεε εντες των

θυρων κλεισμων προηλθεν ο βασιιλευς η

ως νεκρον παραστη η η σαααατε ηως θε

ον προοοσκυνηη σαααατε συνη

μιν μεεελωωδου ου ουντες δοξα Κυριε

τω Σταυρω σου και τη Ανασταααα

σει ει ει σου

Χ Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου διη

γησομαι παντα θαυμααααααααα

Τ^{Μ Πα}ο ζωοδοχον σου μνημαι Μυροφοροι

οιοι γυναικες οδυροο μεεναικατεε

λαααβον Κυυριιιιε και μραβαστα

ζουσαι τοσωμασου τοαχραντον μυυριισαι

ε ε πε ζη η η η τουν ^{Δι} ευ ρον δε φω το φο ρον

Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε

νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε

γο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ πλευ

ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω ην

τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν μνη μα

τι το ον α θα α να α α α τον δρα μουσαι δε

μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις της

αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ως την

παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο ην εν η

και η μας Σω τη η η ρω ω τι σας δω ρησαι ι λα α

σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Ἐωθινόν Δ΄.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^Μ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ο ρ θρος η η η η η η ν βα α α α θυς και αι
 Γυ ναι κε ες η η η λ θον ε πι το μνη η η μα α α
 α α σου ου Χρι ι ι στε αλ λα το σω ω μα
 ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με νο ο
 ον α α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρου ου με
 ε ε ναις οι ταις α στρα α πτου ου ου σαι αις ε
 σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν ε ε
 ε ε πι ι ι ι στα α α α α αν τες τι ι ι
 τον ζω ω ω ν τα με τα α α α των νε ε κρω ω
 ω ω ν ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
 λε ε ε ε γον η γε ερ θη ω ω ως προ ο ει
 ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε των ρη μα α
 α τω ω ν α α αυ του ο ις πει ει σθει ει ει σαι τα
 ο ρα θε ε ε ε εν τα α α ε κη η η η
 ρυ υ υ υ τ τον αλλ ε δο κει ει λη η η ρο ος
 τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως

η η η η η η σαν ε ε τι νω ω θει εις οι
 Μα α α α θη η η η η ται αλλ ο Πε τρο ο ος
 ε ε ε ε δρα ο Πετρος ε δρα α με ε ε ε και ι
 ι δων ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου πρως
 ε αυ το ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δοξα σοι τῷ δειξαντί το φῶς δοξα ἐν

ψιλοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἐν

θρώποις εὐδοκία

Υμνου σου μέν σε εὐλογούμεν σε προσκυνου

μέν σε δοξολογούμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ

τὴν μεγαλήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλεὺς πορευθεὶς

Πατερὶ πάντοτε Κυριε Ὑι ἐμόνογενες Ἰ

ησοῦ Χριστέ ἐκαὶ Ἁγίον Πνεῦμα

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ

Ἵψιστος τοῦ Πατρὸς ὁ ἀειρώων τὴν ἀμαρτίαν

τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς ὁ ἀειρώωντας ἀμα

ρτίας τοῦ κόσμου

Προσδεξαίτην δεήσεων ἡμῶν ὁ καθεμένος

εκ δε ξι ω ων του Πατρός και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

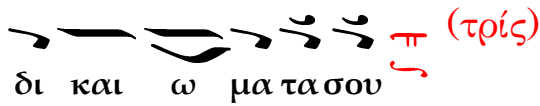
ερων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

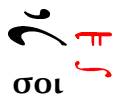
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

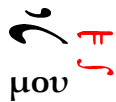
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

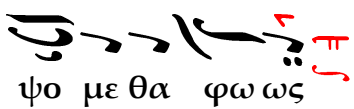
δι και ω ματα σου

Κυριε καταφυγη ε γε νη ηθης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

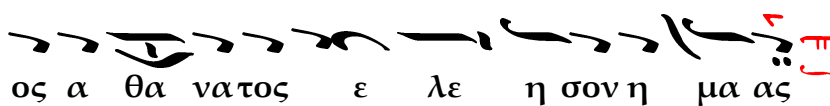
σοι

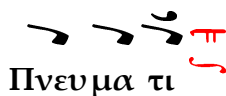
Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι παρασοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε

Αγιος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευμα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θρω ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ
χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι ῶ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣. Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι
Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
Νη
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
ε
σοι οι

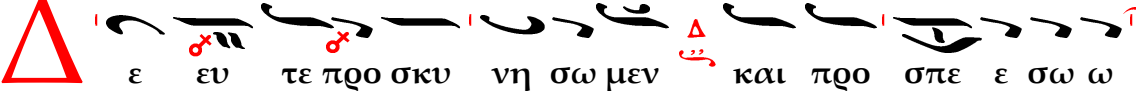

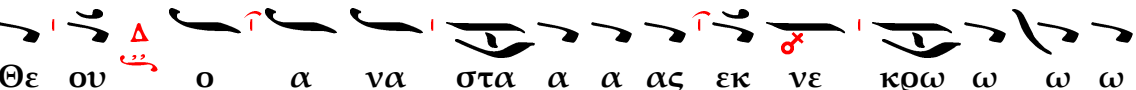
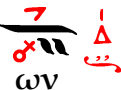
τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

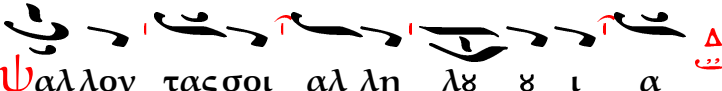
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

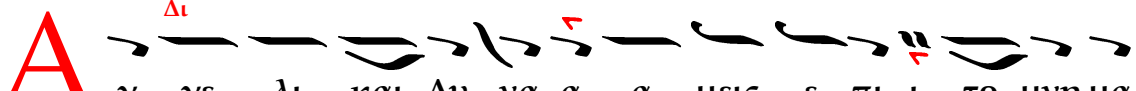
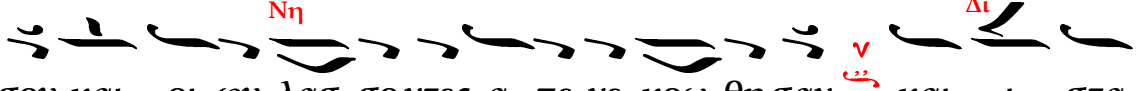
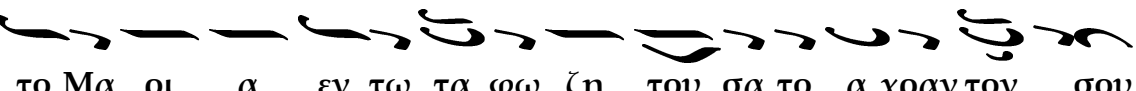
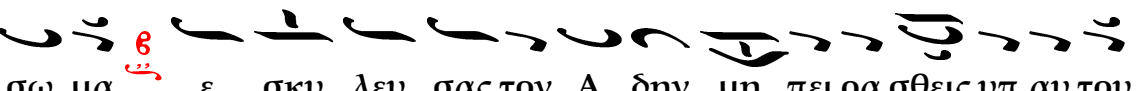
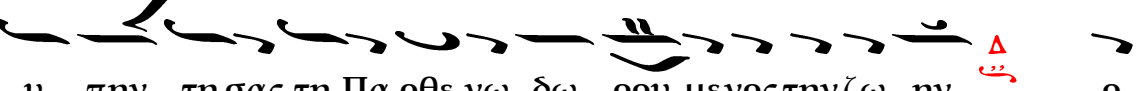

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

 Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου

 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τησας τη Πα ρθε νω δω ρου μενος την ζω ην ο

 α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

 οι

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος Δι-Θ

Χρηστοτητα εκδιδαχθεις και νηφωθεν πα
αασι αγαθην συνειδησιν ιεροπρεπως
ενδυσαμενος ην πλησας εκ τσσκευσ της εκλο
γης τα αποορητα και την πισινητηρησας
τον ισονδρομοντελεκας Ιερομαρτυς
Διονυσιεπρεσβευε Χριστω Θεωσω
θηναιτασψυχασημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαταιαι
σχυντε μεσιτεια προς τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιστως κραυγαζον

των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
 σου εις ικεσιαν η προστατευουσα
 αει θεοτων τιμων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

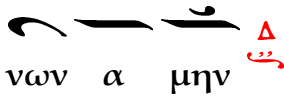
A αγιος ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α αγιος ο ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος α
 αγιος αθαα νατος ε λε ε ε η σο ο
 ον ημας

Τό τρίτον.

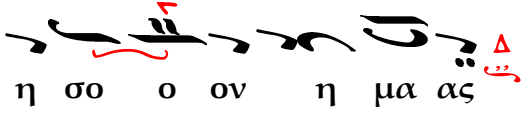
A γιος ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γιος ισχυρο ο ο ο ος α αγι
 ιος αθαα νατος ε λε ε ε η σο ο
 ον ημας

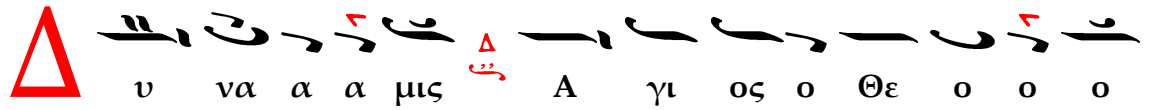
Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα
 τι

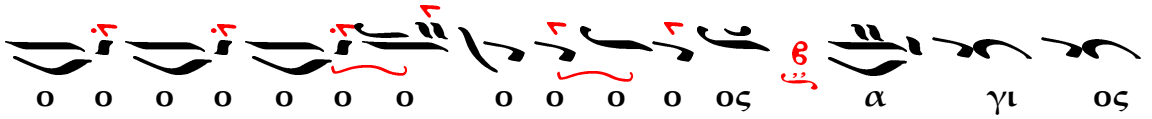
K αι νυν και αι και εις τους αιωναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

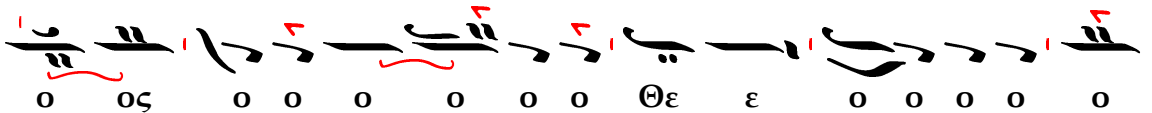
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

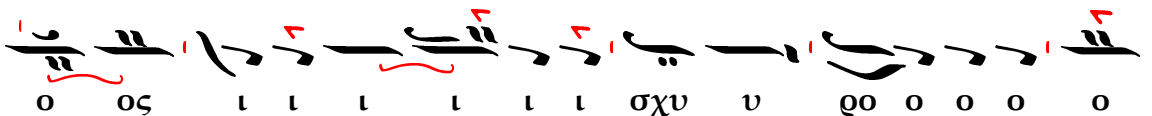
Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος I ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ I ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος A θα α α α
 α α α α α α α α α α α α A θα
 α α α α α να α α το ος

E ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η E λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η η
 μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μω

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μω ς

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τω λα ω αυ τω και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τω χρι στω αυ τω

ε στι ι

Σ ῶσον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 117).

Ἦχος Πα.

A λλη λϑ ῑ ῑ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ῑ ῑ ῑ ῑ α A α α ϑα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ῑ ῑ α α
Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ
εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η
σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και
 κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω
 επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ι ι α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Ϛ' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, ἐκ τῶν τοῦ κυρ - Γρηγορίου, μεταβληθὲν ἀπὸ τὸν ἦχον εἰς τὸ μελαῶ, παρὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Δι μελαῶ

Ο Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρθ ς ς ς ς ς ς ς Χε ε
 ρθ βι ι ι ι ι ι ι μι μυ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι κω ως ει
 Κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει Κο νι ι
 ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
 η η και τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι ω ω

Τρι α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α
 α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα
 α α α α α α γι τον τρι σα α α α α
 γι ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον προ σα
 α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α α α
 α α σα α α α α αν τη η η η η η
 ην βι ι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι ι βι ω ω
 τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
 ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα με ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι ι ι μνα
 α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α των ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο
 με νοι οι
Τ αι αις α γγε ε λι ι καις α ο ο ρα α
 α τως δο ρυ φο ρθ ς ς με νον τα α α
 ξε σι ιν Α λλη λθ ς ι α α α α α α α
 α α α α α α α

Ἐτονίσθη θ' Ἰουλίου καὶ ἀντεγράφη ἰς Ἰουλίου , α 74 θ' , I.A.

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι μελωδία

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε Δ

Σ οι Κυ υ ρι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ Δ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα Δι Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ον και α χω

ω ρι ι στον Δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τς πνευ μα το ο ο ος σθ

Ε^{Δι} χομεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη ηρης ο ς ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σθ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις ευ λο γη με

νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

Α α α μην

Α μη η η η ην

Σ^{Πα} ε υ μ ν ς ς με εν σε Ευ λο γ ς ς ς
 με εν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ ρι ι ε
 και δε ο με ε θα α α α σ ς ο Θε ε
 ο ος η η μων
Α^{Πα} ξι ο ν ε σ τιν ω ω ς α α α λη η θω ς μα κα
 ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α ει μα κα ρι ι στο ο ο ν και πα να α μω ω
 μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τ ς Θε ε ε
 ς ς ς ς η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν
 τω ω ν Χε ρ ς ς βι μι και εν δο ξο ο τε ε
 ε ραν α συ γ κρι ι ι τω ς τω ω ν Σε ρα α α φι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρω ς Θε ε ο ο ν Λο γο ο ν
 τε κ ς ς ς ς σαν την ο ο ν τω ω ς Θε ο ο το ο
 ο κο ο ν σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο
 ο ο με ε ε εν
 (ιη' Ιουλίου , βιθ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πάσχα

A α ξι ι ι ο ο ο ν ε ς ι ν ω ω ς α α
λη θω ω ω ω ς μα α κα α ρι ι ζειν σε
ε τη η η η η ν Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
κον την α α ει ει μα κα ρι ι ς ο ν και πα
να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη η
τε ε ε ρα α α α τδ ς Θε ε ε ου
ου η η η μων την τι ι μι ι ω τε ε
ε ε ε ε ρα α α αν τω ω ν Χε ρδ ς
βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο τε ε
ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω ω ω
ως τω ω ν Σε ε ρα α α φιμ την α δι ι
α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ω ς Θε
ον Λο ο ο ο ο ο γο ο ν τε ε ε κδ ς ς ς
δ σαν την ο ο ο ν τω ω ω ω ω ς Θε ε ο ο
το ο ο κον σε ε ε ε με ε γα α α

λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα ϑ

Α α ξι ι ο ν ε ε ςι ι ν ω ω ς α λη η θω ω
ω ω ω ς μα κα α ρι ζειν σε τη η η ην
Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην α ει
μα α κα α ρι ι ςο ο ν και πα να α μω ω
ω ω ω μη η η η τον και μη η τε ε
ε ρα τ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η
η μων τη ην τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω
ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε
ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ω ς τω ω ω ν
Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην α δι α
α φθο ο ο ο ρω ω ω ς Θε ο ο ο ο ν Λο ο
ο γο ο ν τε κ ς ς ς σαν την ο ο ν τω ς Θε
ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε

Ἐτονίσθη ἐ΄Δεκ. , βι΄ , ἀντεγράφη δ΄ Ὀκτ. , βιγ΄ . I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πα

Α Πα
α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
λη η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε Πα
ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α
ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον
Πα
και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ
και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α
αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε
Zω
ρα α α φμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ρω ω ω ως Πα Ζ' Θε ον Λο ο ο ο ο ο

υ υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

Αὕτη ἡ θέσις λέγεται καὶ διατονικῶς.

υ υ

ω ων

τὸ κράτημα

Δι Πα

γα α α α α λε ε ε ε ε ε

γα α α α α α λε γα α α α α λε ε

Δι Πα

γα α λε λε γα γα λε γα α α λε ε ε γα α α

λε ε ε γα α α λε ε ε λε γα λε λε γα γα

λε ε ε γα λε γα λε λε γα γα λε γα λε

λε γα γα α α λε ε

Α α α α α α α λ λ η η λ ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ι ι ι ι ι α λ λ η η λ ς ς ς

ς ι ι α α α α α α λ λ η λ ς ς ι ι

Δι Πα

ι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

ως σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξιωσας η μας των α

γιων σα με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

Αλλη λυ ι α Αλλη λυ ι α Αλλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με

νον α πο τ ε νυν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δεις)

Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ ε νυν και ε ως

τ ε αι ω ω νο ο ος